

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Dato: 24.11.2016

Forslag om endring i forskrift om land-for-land rapportering

Norsk olje og gass viser til høringsbrev fra Finansdepartementet av 30. september 2016 om forslag til endringer i forskrift 20. desember 2013 nr. 1682 om land-for-land rapportering (LLR-forskriften).

Endringsforslaget følger opp deler av Stortingets anmodningsvedtak nr. 792 (2014-2015) og har nære likhetstrekk med EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final) om endring av EUs konsoliderte regnskapsdirektiv (2013/34/EU), samt innspill fra sivil sektor.

1. Innledning

Norsk olje og gass har forståelse for ønsket om åpenhet rundt store selskapers skattebidrag i de enkelte land der de har virksomhet, og olje- og gassindustrien rapporterer allerede i dag etter den gjeldende LLR-forskriften.

Norsk olje og gass viser også til at selskap innen olje- og gassindustrien, i likhet med næringslivet for øvrig, har igangsatt arbeid for å være klar til å levere land-for-land rapportering med hjemmel i skatteforvaltingsloven som følge av aksjon 13 i BEPS-prosjektet (heretter kalt LLR (BEPS)).

Det forslag til endring av LLR-forskriften som nå er sendt ut på høring har nære likhetstrekk med de endringer som EU-kommisjonen la fram forslag om 12. april 2016 (COM (2016) 198 final). Dette forslaget omhandler offentlig land-for-land rapportering for skatteformål og er foreslått innarbeidet i et nytt kapittel 10a i EUs Konsoliderte regnskapsdirektiv (2013/34/EU). I følge høringsnotatet antas endringsforslaget å være EØS-relevant og vil derfor måtte gjennomføres i norsk rett om det vedtas i Europaparlamentet og Rådet.

2. Oppsummering av synspunkt fra Norsk olje og gass

Norsk olje og gass vil påpeke viktigheten av at det legges til rette for en konsistent og kostnadseffektiv LLR rapportering, og har derfor flere innvendinger mot endringsforslaget som det nå foreligger og som er oppsummert i punktene under.

- Harmonisering av regelverk: Særnorske regler som ikke er harmonisert med tilsvarende internasjonale LLR-initiativ for utvinningsindustrien, bør unngås. Særlig vil dette gjelde tilleggsrapportering som ikke er å gjenfinne i tilsvarende regelverk.
- Kostnadseffektivitet: Dersom EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final) blir vedtatt i Europaparlamentet og Rådet, vil disse reglene måtte gjennomføres i norsk rett for alle selskap som omfattes av forslaget (ikke bare utvinningsindustrien). Man bør derfor avvente en avgjørelse i EU før man eventuelt innfører ytterligere særnorske rapporteringskrav i LLR-forskriften.
- Forholdet til LLR (BEPS): Etter det Norsk olje og gass har forstått har OECD kommet med en sterk anmodning til EU om ikke å innføre EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final) da dette kan bidra til at OECDs arbeid med å etablere en land-for-land rapportering for skatteformål som en del av internprisingsdokumentasjonen kan bli betydelig svekket.
- Konsistente kilder for rapportering for ulike formål: Endringsforslaget krever at opplysninger om skatt og andre forhold for hvert enkelt datterselskap hentes fra årsregnskapet der det er mulig. LLR (BEPS) stiller ikke tilsvarende krav til at opplysninger i rapporten skal være basert på reviderte tall. Endringsforslaget innebærer dermed en skjerpelse og merarbeid for de selskap som omfattes av begge regelverk.

Norsk olje og gass vil på det sterkeste oppfordre til at eventuelle endringer i gjeldende LLR-forskrift tidligst blir vurdert når det foreligger en avgjørelse i EU i forbindelse med et eventuelt vedtak av EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final)

Når det gjelder eventuell implementering av EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final) ble dette overlevert til Europaparlamentet og Rådet 12. april 2016. Begge disse institusjonene har nå rett til å foreslå endringer eller avvise Kommisjonens forslag. Vi forstår det slik at det kan forventes at både Rådet og Europaparlamentet vil foreslå endringer, og det er derfor usannsynlig at direktivet vil bli godkjent nøyaktig slik det nå foreligger. Det kan også tenkes at forslaget vil avvises av en eller begge disse institusjonene.

3. Harmonisering av regelverk og kostnadseffektivitet

Norsk olje og gass vil understreke at det er viktig å etterstrebe ensartede regler for hva som skal rapporteres på tvers av ulike nasjonale og internasjonale regelsett. Dette gjelder særlig i en internasjonal bransje som olje- og gassindustrien.

Den eksisterende norske LLR Forskriften §3 går allerede lenger enn reglene i kapittel 10 i EUs konsoliderte regnskapsdirektiv (2013/34/EU). Dette gjelder investeringer, salgsinntekt, produksjonsvolum, kjøp av varer og tjenester, antall ansatte og rapporteringspliktige datterselskaper. Dette endringsforslaget medfører innføring av ytterligere krav til særnorske rapporterings-krav igjennom ny §5.

Norsk olje og gass forstår endringsforslaget slik at det ikke innebærer noen realitetsendring slik at rapporteringen av tilleggsdata etter §5 kun gjelder datterselskap som driver virksomhet innen utvinningsindustrien eller skogsdrift innen ikke-beplantet skog. Norsk olje og gass forstår det likevel slik at kostnader knyttet til datterselskap med støttefunksjoner til virksomhet innen utvinningsindustrien eller skogsdrift innen ikke-beplantet skog skal rapporteres.

Dersom forslaget til endring av LLR-forskriften innføres før det foreligger en avgjørelse i EU i forbindelse med et eventuelt vedtak av EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final), vil det for norske selskap med virksomhet i EU og for norske datterselskap med hovedkontor i EU

innbære at det i første omgang må etableres rapporteringsformat for å etterleve norske særkrav som i ettertid må tilpasses EUs regelverk. Det betyr i verste fall at det må utarbeides to rapporter for å etterkomme rapporteringskravene i Norge og i EU.

4. Forholdet mellom LLR (BEPS) og endringsforslaget.

Aksjon 13 og OECDs oppdaterte retningslinjer for internprisingsdokumentasjon har medført at Norge, i likhet med mange land, innfører nye regler for land-for-land rapportering til skattemyndighetene. Norsk olje og gass sine medlemmer er som andre multinasjonale konsern, i gang med å etablere rapporter og rutiner for rapportering for å være klar til å oppfylle dokumentasjonskravet innen utgangen av 2017. At opplysninger i LLR (BEPS) kun skulle være tilgjengelige for skattemyndighetene, har vært en forutsetning for flere land for å stille seg bak OECDs nye retningslinjer. En ensidig norsk innføring av offentliggjøring kun for utvinningsindustrien slik endringsforslaget nå legger opp til, vil kunne ha en negativ effekt.

Som tidligere nevnt, tar den foreslåtte forskriftsendringen utgangspunkt i at opplysningene skal hentes fra revidert regnskap. Noe tilsvarende krav er ikke oppstilt i OECDs LLR (BEPS) rapporteringen. Tvert imot legger OECD opp til at selskap her skal ha et valg med hensyn til hvilken kilde som benyttes til rapportering, f. eks. konsolidert regnskap, årsregnskap eller interne regnskap. Det som vektlegges er at kilden for opplysningene må brukes konsekvent fra år til år og at den rapporteringspliktige bør opplyse om hvilken regnskapsstandard som er benyttet.

Etter Norsk olje og gass sin oppfatning viser dette at både EU og norske myndigheter gjennom sitt forslag gir mindre rom for å benytte fleksibiliteten under LLR (BEPS) dersom selskapet ønsker en kostnadseffektiv og samordnet rapportering. Det kan derfor være misvisende når det antydes at informasjonen nærmest kan hentes automatisk ut fra LLR (BEPS), når det likevel stilles opp særkrav. Dette er svært uheldig for selskap som allerede har påbegynt arbeidet med å bygge en rapport for LLR (BEPS) for å innfri nye krav innenfor det området, og Norsk olje og gass ønsker å påpeke at enhver form for særkrav og endringer som oftest medfører merkostnader.

5. Andre forhold

Norsk olje og gass viser til at norske selskap allerede omfattes av gjeldende land-for-land rapportering i henhold til forskrift 20. desember 2013 nr. 1682, etterlever EITI krav (Extractive Industries Transparency Initiative) samt vil etterleve nye regler for dokumentasjonskrav til skattemyndighetene med innføringen av LLR (BEPS) for 2016.

Forslaget synes ikke å være i tråd med sittende regjerings erklærte målsetting om reduksjon av næringslivets kostnader ved å etterleve myndighetspålagte rapporteringskrav, unngåelse av dobbeltrapportering og unngåelse av å innføre nye byrder for næringslivet uten nøye vurdering av konsekvensene.

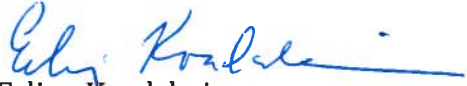
Da forskriften om land-for-land rapportering ble vedtatt i desember 2013, med gyldighet fra regnskapsåret 2014, ble det varslet at det ville bli en evaluering etter tre år. Endringsforslaget som nå er kommet, er derfor også noe prematurt i forhold til dette.

6. Oppsummering

Norsk olje og gass vil anbefale at eventuelle endringer i gjeldende LLR-forskrift tidligst bør vurderes når det foreligger en avgjørelse i EU i forbindelse med et eventuelt vedtak av EU-kommisjonens forslag (COM (2016) 198 final).

Med vennlig hilsen

Norsk olje og gass

Erling Kvadsheim

Direktør Næringspolitikk